

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: VALÁŠKOVÁ Edita**Obor: Herectví ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Kristýna Täubelová, Ph.D.**

Edita Valášková vypracovala bakalářskou práci s názvem „Můj vztah k loutce“. V práci popisuje své dosavadní zkušenosti počínaje inscenací Hotel, na které participovala ještě na ZUŠ v Jaroměři až po nedávnou spolupráci celého ročníku se slovinským hercem a režisérem (absolventem KALD DAMU) Matijou Solcem. Při čtení jsem si uvědomila, že jsem představení Hotel vlastně viděla. Vybavilo se mi hlavně živé morče, které bylo partnerem maňásků a kupodivu toto „herecké“ partnerství na jevišti fungovalo. U některých projektů se zdržela déle, některé jen zběžně popsala. Připadá mi, že nejpodstatnější pozitivní zkušenosti byly pro Editu Valáškovou workshopy s Agnes Limbos, Matijou Solcem a hlavně inscenace RAW. U těchto zkušeností se pouští do hlubších reflexí a dokonce se odkazuje i k nějakým zdrojům. Nejhlubší reflexe podle mého názoru nastává u inscenace RAW, což je kolektivní autorská inscenace, vzniknuvší nad rámec studijních zadání. Z tohoto textu je jasné, že se herci účastnili jak dramaturgie, tak i výroby loutek. Je evidentní, že tato inscenace je zásadní pro diplomantčino další herecké směřování.

Trochu jsem doufala, že se poněkud naivně působící popis hereckých zkušeností dostane hlouběji v části, kde autorka textu slibuje rozhovory s loutkoherci, scénografy, režiséry a řezbáři a reflexí těchto rozhovorů zasadí své osobní zkušenosti do nějakého širšího kontextu. Bohužel se tato část scvrkla na několik až banálně působících konstatování plynoucích z těchto rozhovorů. K hlubší analýze ani zamyšlení nad příčinami toho, proč se situace v divadlech jako je Drak, Alfa a Naivní divadlo změnila, studentka nedospěla, i když cituje z rozhovoru s Robertem Smolíkem v časopisu Loutkář, kde on tyto proměny vysvětluje. Tyto citace jsou však vytrženy z kontextu a tak tu najednou působí jako staromilské povzdechnutí nad ztracenými zlatými časy. Bakalářská práce Edity Valáškové splňuje formální kritéria pro bakalářskou práci.

Celkově na mne však text působí jako jakýsi radostně naivní herecký životopis, který popisuje jasné směřování absolventky, narušené několika poučnými odbočkami, leč slepými uličkami. Pro mne jako čtenáře text nepřináší žádné podstatné závěry. Stručně řečeno se dozvídám, že je lepší, když

výtvarník s herci to, jak bude vypadat finální podoba loutky, konzultuje, než když to nedělá, a že někteří výtvarníci loutky dělat neumí. K tomu ovšem dodávám, že to nemusí být ani tak tím, že by se to na KALDu nevyučovalo.... To je ovšem složitější problém, který bakalářská práce pouze naznačuje, nepředkládá však žádný jasný názor ani cokoliv jiného.

I přes všechny výhrady bakalářskou práci k obhajobě doporučuji.

Otázky:

Dokázala byste stručně formulovat závěr, který pro vás vyplývá z provedených rozhovorů?

A proč jste rozhovory pro úplnost neuvedla v příloze práce?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 11.6. 2019

.....

p o d p i s